

Μνήμη του Οσίου Δομετίου του Πέρσου (7 Αυγούστου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα Κυριακή, 7 Αυγούστου, μαζί με τον αναστάσιμο χαρακτήρα της ημέρας, τη μνήμη των οσιομαρτύρων Αστερίου του Θαυματουργού, Δομετίου του Πέρσου (†363), της Οσίας Ποταμίας της θαυματουργού, του Νεομάρτυρος Αββακούμ, του εν Θεσ/νίκη (†1628) εκ μεταθέσεως από τις 6 Αυγούστου, του Αγίου Ποιμένος του Ρώσου, του Μάρτυρος Σώζοντος του εκ Νικομηδείας, του Αγίου Ναρκίσσου πατριάρχου Ιεροσολύμων και του Οσίου Μικάλλου του εν Ακανθού, όπου υπάρχει Εκκλησία και αγίασμα, στο οποίο πολλοί πιστοί βρήκαν τη θεραπεία τους.

Ὁ ὅσιος Δομέτιος ὁ σημειοφόρος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Φιλοθέου μονῆς

άσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο Ὅσιος και μάρτυρας Δομέτιος ἦταν Πέρσης στην καταγωγή και ἔζησε στα χρόνια του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Διδάχθηκε τη διδασκαλία του ιεροῦ Ευαγγελίου ἀπό κάποιο χριστιανό, που ονομαζόταν Ἄβαρος. Ὄταν οἱ ἄνθρωποι του σπιτιοῦ του το ἔμαθαν, ἐξεγέρθηκαν ἐναντίον του και ο Δομέτιος ἀναγκάστηκε να τους εγκαταλείψει, ἀφού ἐπιθυμοῦσε την ἀπόλυτη ἀφοσίωση στο Σωτήρα Χριστό.

Κατέφυγε στην πόλη Νίσιβη στα βυζαντινά σύνορα, όπου φιλοξενήθηκε σε κάποιο μοναστήρι. Ἀναχώρησε ὁμως κι ἀπό ἐκεῖ, για να ἔλθει στη Θεοδοσιούπολη, στη μονή του Σεργίου και Βάκχου, όπου καλλιέργησε σε μεγάλο βαθμό τις ἀρετές και το πνευματικό περιεχόμενο του ιεροῦ Ευαγγελίου.

Ο προϊστάμενος της Μονῆς, βλέποντας το ἥθος, τη φιλοτιμία, τη συμπάθεια προς τον ἄνθρωπο και την ἐν γένει πνευματική ἀνωτερότητα του Δομετίου, θέλησε να τον εἰσαγάγει στην ιεροσύνη, προτείνοντάς του να χειροτονηθεῖ πρεσβύτερος.

Εδώ, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, να ἐπισημάνουμε πόσο σπουδαίο και ιερό εἶναι το ἔργο της ἀνάληψης του ὑπουργήματος της Ἱερωσύνης. Χρειάζεται προετοιμασία και ἀρτιμέλεια της ψυχοσωματικής του υποψήφιου για την Ἱερωσύνη.

Ο Δομέτιος, κινούμενος ἀπό ταπείνωση, ἔφυγε στα ὄρη ζώντας σε μια σπηλιά σε ἀναζήτηση του ἀκτίστου θαβωρίου φωτός, ἀντί να παραμείνει να ἀναλάβει διοικητικά και λειτουργικά ἀξιώματα.

Κάποια ἡμέρα περνοῦσε ἀπό ἐκεῖ με τη συνοδεία του ο Ἰουλιανός ο Παραβάτης και διέταξε να τον σκοτώσουν με λιθοβολισμό, γιατί τον βρήκαν να προσεύχεται μαζί με τους μοναχοὺς μαθητὲς του.

«Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μᾶστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν». (Στιχηρόν. Ἦχος πλ. β')

Με τη βιωτὴ του ο Ὅσιος Δομέτιος μάς διδάσκει ὅπως και ο Μέγας Βασίλειος πως να ἀνατρέπουμε την ἐλλειμματικότητα της υποκρισίας:

«Ο υποκριτὴς κρατᾷ το μῖσος στο βάθος της καρδιάς του, ἐπιδεικνύοντας ἐπιφανειακή ἀγάπη, κατὰ τον ἴδιο τρόπο που γίνεται με τους ὑφਾਲους, οἱ οἱποῖοι καλύπτονται με λίγο νερό, ἀλλὰ γίνονται ἀπρόοπτο δυστύχημα γι' αὐτοὺς που δεν

φυλάγονται. Η υποκρισία είναι καρπός του φθόνου και απ' αυτήν προκύπτουν όλα τα κακά».

Σήμερα πανηγυρίζει το βυζαντινό εκκλησάκι του αγίου Δομετίου στον ομώνυμο ακριτικό Δήμο Αγίου Δομετίου στη Λευκωσία.

Επικαλούμαστε τις πρεσβείες του Οσίου Δομετίου, όπως το Πανάγιο Πνεύμα μάς χαρίζει αγωνιστική διάθεση, ταπεινό φρόνημα, θάρρος και δύναμη, για να αντιμετωπίζουμε νηφάλια τις δυσκολίες και τους κινδύνους της καθημερινής μας ζωής, διατηρώντας τα υψηλά ιδανικά και τις ηθικές αξίες, στοιχεία τόσο απαραίτητα σε κάθε εποχή.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου